

Працівники науки і вищих учбових закладів! Боріться за дальший розквіт науки, за технічний прогрес! Добивайтеся якнайшвидшого впровадження у виробництво нових відкриттів і досліджень! Готуйте спеціалістів, гідних епохи комунізму!

Хай живе славна радянська молодь — майбутнє нашої країни!

Комуністи і комсомольці! Будьте в авангарді всенародної боротьби за виконання рішень XXI з'їзду КПРС, за побудову комунізму в СРСР!

(Із заклику ЦК КПРС до 43-ї роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції).

Пролетарі всіх країн, єднатесь!

Рік видання 5-й

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 30
(126)

28

НОВІТНІ

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

З ТУРБОТОЮ ПРО СТУДЕНТІВ

У звіті секретаря партійної організації педагогічного факультету О. Ткаченко були підведені підсумки значної роботи, проведеної партійним бюро щодо реалізації Закону про школу, а також вказівок М. С. Хрущова, викладених у промові на Всеросійському з'їзді вчителів. Комуністи, які взяли участь в обговоренні звіту, позитивно оцінюють роботу партійного бюро за звітний період, вказали на ряд недоліків, що мають місце в роботі.

Широке обговорення викликало зниження успішності на факультеті за минулий семестр. Як зазначила у своєму виступі комуніст М. Підтиченко, ослабла самостійна робота студентів над книгою, а контроль над цією роботою здійснюється погано. Комуніст М. Терещенко справедливо вказав на недостатню організацію допомоги студентам-виробничникам, що є однією з причин порівняно низької успішності на факультеті. Підвищення вимог до студентів, підкреслював він, повинно поєднуватися з наданням всебічної допомоги студентам і своїм наслідком мати підвищення знань.

Значну увагу зборів привернуло питання підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації. Ряд комуністів відзначали нормальним той факт, що на факультеті немає жодного професора, доктора наук. Комуністи М. Підтиченко, Д. Шелухін, М. Терещенко, Г. Івашина та інші особливо підкреслювали про необхідність створення умов окремим викладачам для написання докторських дисертацій.

Комуніст Г. Івашина висунув питання про необхідність пере-

будови і вдосконалення форм виховної роботи в академічних групах. Існуючий штат агітаторів-викладачів не сприяє розвитку ініціативності самих студентів у проведенні політико-виховної роботи. Зростає рівень наших студентів висуває потребу звільнити в окремих групах викладачів від опіки над студентами і надання їм більшої самостійності.

Про необхідність більш якісної підготовки бесід і лекцій для студентів, що сприятиме посиленню їх політико-виховного впливу, вказувала Г. Репухова.

Багато недоліків є ще і в організації безвідривної педагогічної практики. Погано обліковується цей новий вид роботи, внаслідок чого окремі студенти байдикують, нерационально витрачають час.

Серйозній критиці у виступах комуністів М. Підтиченко і Л. Тендереса була піддана робота вечірнього відділу і зокрема заступника декана по вечірньому відділу комуніста І. Тертичного. В роботі вечірнього відділу багато труднощів, зокрема з приміщенням, забезпеченням викладачів. Проте ряд несподіваних (розклад занять, розподіл аудиторій тощо) залежать від керівництва. Комуністи, які виступали, зазначали, що партійна організація факультету і дирекція інституту повинні надати допомогу в налагодженні нормальної роботи цього відділу і здійснювати над ним постійний контроль.

До складу нового партійного бюро обрано О. Ткаченко, Д. Шелухіна, К. Лещенко, Б. Цибана та Г. Максименко.

К. ОЛЕСІЄНКО.

Бюро звітує

В центрі уваги партійних зборів фізико-математичного факультету були питання підвищення успішності студентів, поліпшення трудової дисципліни та агітаційно-масової роботи на факультеті.

Недоліком в роботі партійного бюро, говорив т. Кордун, була відсутність тісного зв'язку між відповідними секторами партійної, комсомольської та профспілкової організації.

В результаті цього дисципліна студентів була не на високому рівні. Деякі товариші пропускали лекції без поважних причин, не їздили на сільськогосподарські роботи. Це, звичайно, впливає на успішність. В літню екзаменаційну сесію лише з історії педагогіки 14 студентів одержали задовільні оцінки. Партійне бюро ще не добилося ліквідації академзаборгованості на факультеті.

Не дивлячись на те, що матеріально-технічна база наших майстерень в основному відповідає вимогам підготовки вчителя широкого профілю, говорить комуніст т. Степенко, у нас не все гаразд з кваліфікованими кадрами, не налагоджено присвоєння кваліфікації студентам, не всі студенти охоплені підготовкою шоферів-любителів.

Підвищення дисципліни на

факультеті в значній мірі залежить від участі викладачів в агітаційно-масовій роботі серед студентів. Але, як вказували тт. Боришполець, Сьомик, окремі агітатори не завжди бувають у своїх групах, мало викладачів ведуть роботу в гуртожитках, зовсім не беруть участь в роботі народної дружини.

Товариші Козачинський, Денисенко підкреслювали, що в результаті несвочасного проведення ремонту як в навчальному корпусі, так і в гуртожитках, студенти не мають нормальних умов для праці. В гуртожитку немає де провести лекцію, культурно відпочити.

Говорячи про поліпшення політико-виховної роботи на факультеті, т. Брегеда звертає увагу на необхідність посилення цієї роботи серед лаборантів та обслуговуючого персоналу.

Тов. Мітюров звернув увагу на підвищення успішності студентів заочного відділу, на зміцнення зв'язків навчання з практикою соціалістичного виробництва, на покращання підготовки висококваліфікованих наукових кадрів на факультеті.

Партійні збори обрали до складу нового бюро таких товаришів: Бугая, Брегеда, Кордуна, Сандакову, Семенчова.

В. РОКИТКО.

Створити актив

Проминув цілий рік напруженої праці. Відбувалися відкриті і закриті збори, засідання бюро у вузькому складі та в групах, організовувалися різні наради, були суперечки, успіхи та недоліки. Всього було, як кажуть, потроху. Партійне бюро факультету доклало багато сил і зусиль на всіх ділянках роботи: в навчанні, вихованні. Про це свідчить високий процент успішності факультету (97,7%), покращання роботи студентів на практиці, організація партійної освіти, налагодження постійного зв'язку з гуртожитками, велика кількість наукової продукції викладачів-комуністів. Непогано попрацювали комуністи і комсомольці на полях колгоспів і радгоспів Києво-Святошинського району. Багато добрих справ проведено на факультеті під керівництвом партбюро, секретарем якого працював молодий і енергійний викладач І. Крук.

Проте... За цим словом ховається небагополучний стан з

навчанням і дисципліною на російському відділі, де не встигає 12 студентів, де погані справи з опануванням другою спеціальністю, де студенти в масовому порядку можуть не з'являтися на будь-які заходи комсомольського бюро чи абияк працювати в колгоспі. Хіба не повинен стривожити всіх комуністів поганий стан роботи комсомольської організації (секретар бюро комуніст В. Дорохов), де по суті повний провал на всіх ділянках? Як може успішно працювати комсомольське бюро факультету, коли окремі члени його самі ледве вчаться на «трійки» чи мають незадовільні оцінки? Знову ж таки велика доля неполадків у роботі комсомолу падає на російський відділ. А грамотність студентів українського відділу, їх розмовна мова... Майбутні вчителі, спеціалісти української мови іноді не можуть написати як слід заяви, не вміють висловити свою думку.

Коли вже налагодиться посправжньому робота кафедри музики? Адже масове невіддугання занять студентами з музичного інструменту стало звичайним явищем, а чвари поміж викладачами кафедри знижують і без того низький рівень її роботи.

Це сталося тому, що, як вказували комуністи тт. Кременуло, Мемрук, Шутенко, Кастеллі, партійне бюро не дохо-

дило в своїй роботі до кожного студента, не організувало в достатній мірі агітаторів на виконання поставлених завдань. Потрібно більше цікавитися життям і роботою студентів, працювати з ними в інституті і в гуртожитку.

Як вказав у своєму виступі комуніст т. Данилюк, основною причиною низької дисципліни студентів є відсутність в групах і на курсах міцного комсомольсько-партійного активу, на якого могли б спертись громадські організації. Адже це факт, що комсомольці, а то й комуністи-студенти, нерідко плетуться у хвості подій! Такий актив повинен бути створений і якнайшвидше. Тоді не буде раптових провалів і зривів, а можна буде багато чого передбачити наперед. Велику роль у цьому повинна відіграти факультетська стінна преса (редактор т. Проніна), в роботі якої за останній час немає ніяких зрушень.

Багато роботи попереду, хоча й зроблено немало. Оцінюючи діяльність партійного бюро на «задовільно», комуністи сподіваються, що його новообраний склад (І. Волгинський, А. Данилюк, І. Крук, П. Кульницька, К. Шутенко) докладе всіх зусиль до того, щоб ще більше підвищити успішність і дисципліну студентів факультету, з честю виправдав виявлене йому довіря.

Надійна зміна

Ось уже два місяці перебуває група студентів-п'ятикурсників у Вишівській восьмирічній школі-інтернаті Макарієвського району. Активно включившись у всі види різноманітної навчально-виховної роботи вчительського колективу, практиканти буквально поринули у мир шкільного життя.

І з цими завданнями студенти успішно справилися.

Ось Яременко Василь Васильович. Він не прогавав жодної хвилини дорогого часу, намагався взяти все, що можна, для зовсім вже недалекої самостійної праці. До кожного уроку готувався старанно, використовував найрізноманітніші посібники, останні літературознавчі й лінгвістичні новинки. Тому й відзначалися його уроки глибиною змісту, доступністю форми, тому й чекали з нетерпінням восьмикласники уроків практиканта, бо він навчав їх бачити в літературному творі мистецьку красу, художню довершеність.

Справжній педагогічний такт виявила при проведенні уроків і самопідготовок учнів, при організації їх дозвілля Нереве-тайло Марія Іванівна. Щоденна робота з дітьми, вивчення їх запитів і інтересів стали запорукою успіхів молодого вчителя.

Практика була одним із серйозних екзамнів для майбутніх учителів перед їх виходом на самостійну дорогу. І витримали вони цей екзамін з честю. Можна із впевненістю сказати, що вихованці факультету — Дем'яненко Марія Василівна, Івахно Анастасія Іванівна, Василенко Галина Іванівна і інші їх товариші — виростають у досвідчених висококваліфікованих педагогів, майстрів своєї справи, що в школи України прибуде надійне поповнення молодих спеціалістів.

П. ХРОПКО.

НА КОНКУРС

Тільки б пісня жила!

В. ГРИНЬКО

Свою пісню несю у життя, наче долю,
Між людей дорогих — на заводі і в полі.
Всю силу я відам без вагання й жалю,
Бо я землю і сонце, і працю люблю!

Золота моя молодість, пісня моя!
Гул могорів в степу, тихий світ сиров'я,
І подругок моїх гомінливі рої,
І дзвінки, безконечні дороги мої.

Все у пісню вкладу, щоб жила між людьми,
Щоб дзвінків була за весняні громи.
Хай забудуть: хто склав? Із якого села?
Тільки б пісня жила, тільки б пісня жила!

За працю пошаную

Оре трактор, оре в полі
На колгоспному роздоллі,
Я в спочинку подивлюся,
Водить трактор поучусь.
Поучусь гей!
Іде милий ближче, ближче,
Лемш в землю глибше,
глибше!
А я тепло подивлюся,
А я серцем посміхнуся,
Засміюся, гей!
Ні бур'яну, ні травиці,
Чисте поле для пшениці.
Ори ж, милий, доорай
На пшеницю коровай!
Ой! гей! Коровай,
Щоб не видно за снопами
Навіть сонця за копами,
Щоб зерно те олов'яне,
Чарувало всіх, хто гляне.
Ой, хлібами, гей!
Ори, милий, ори ниву
У щасливу ясну днину,
Я за працю пошаную,
Я за пісню — поцілую!
«Гірко», ой, «гірко»!

Листоноша

І нікого мені не шкода,
І нічого мені не жалі!
Тільки в серці якась негода,
Тільки в серці моїм печаль:
Забарився старий
листоноша
(Рудовусий дідусь Макар)
Чи стежки замела пороша,
А чи в сумці важкий тягар?
Я ж не прошу листів багато —
Від коханого жду листа,
Отого, що летить до хати,
І, здавалося б, річ проста...
Ми зустрінемося де-сь
весною —
Б'ються ластівки у вікно,
Ми поїдем собі Десною,
А от хочу листа всеодно!
А нема, як на зло, старого,
Я ж не можу чекать дарма,
В'ється вдалеч, біжить
дорога —
Я їду за листом — сама.

ВМІЮТЬ ПРАЦЮВАТИ

— Ой, скільки ж ви яблук
вже з'їли, дівчата?
— Можливо, верейку, а
може, і ящик,
Бо в яблуках дуже, заїза
багато.
Даймо вітамін! Працюється
краще!

Вже два тижні не лунають
на полях колгоспів і радгоспів
Києво-Святошинського району
студентські пісні; знову запов-
нені аудиторії інституту, поча-
лися перші семінари, одержано
перші п'ятірки. Бурхлива
річка студентського життя вхо-
дить в береги. Тепер я дивлюсь
на загорілі, свіжі обличчя моїх
однокурсників і пригадую...

Якщо існує рай, то він, зви-
чайно, за зовнішнім виглядом

нічим не відрізняється від кол-
госпного саду. Тут ми збираємо
урожай груш. Начальник діль-
ниці на початку роботи нам ска-
зав: «На інші ділянки не хо-
діть — там собаки відв'язані».

Проте все закінчилося благо-
получно. Груш нам вистачало і
тут, хоч ми стільки багато їх
ще ніколи не з'їдали. Аж об-
ридло. Дехто мучився: — Ну,
хоч би одно яблучко...

Норму було перевиконано по
всіх показниках...

На кукурудзі з першого дня
розпочалося змагання, в якому
раз і назавжди лідером закрі-
пилася ланка Ліді Савченко.

Колгоспний обліковець Спи-
ридон Степанович став нашим
справжнім другом, йому особли-

Релігійне свято. А у клубі
тісно:
Веселіш студенти, ніж боги!
І танок російський,
І бразильську пісню
Тепло зустрічає Пирогів.

У погляді кожнім — велика
любов.
Про неї не скажеш словами

Серцями ми з Вами,
товариш Хрущов!
Завжди і навіки з Вами!

во сподобалась робота студента
Анатолія Барсука, дивлячись на
якого він зітхав: — Ех, Толю-
ню, встигла моя дочка заміж
вийти.

З'явилися перші приморозки,
а вечорами в нашій «їдальні»
вже о шостій було темно.

— Хай буде світло! — ска-
зав Юра Костенко, і вже на
другий день під наметом заго-
рілася лампочка, освітлюючи
зосереджені обличчя студентів
і спорожнілі тарілки з-під ман-
ної каші.

Потім збирали виноград, ван-
тажили і розвантажували зер-
но, кукурудзу, але найбільше
нам сподобалась робота на ви-
нокурні. Справа в тому, що тут
в кінці робочого дня ясно ба-
чили результати своєї праці... І
не тільки бачили...

Кажуть, що київські дніем-
ці програли торпедівцям Мос-
кви тому, що на матчі між ними
не був присутній Ігор Толсти-
хін. — Мистецтво вимагає
жертв! — сказав він і, продав-
ши свій квиток на матч, зали-
шився на концерт художньої
самодіяльності. У цьому залі
для нас, здається, важливіши-
ми за аплодисменти глядачів
були слова голови колгоспу: —
Студенти педагогічного факуль-
тету вміють не тільки цікаво
і весело виступати на сцені, во-
ни вміють і добре працювати.

Зовсім вона не боїться
конфуза,
Бо не така вже й мала!
Гірше було б, якби
кукурудза
Нижча за Галю була.

Фото Є. Білевича.
Текст В. Синьова.

ТРОХИ ГУМОРУ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

Автомат — прилад для про-
дажу газованої води, де замість
одного продавця з великим успі-
хом працюють двоє механіків.

Брухт — залишки американ-
ського літака на московській
виставці.

Винахідники — люди, здатні
винаходити все, крім одного:
як позбутися співавторів.

Гардероб — найцікавіший
епізод театральної вистави.

Дача — масив для відпочи-
ваючих з невеликою домішкою
піску та консервних банок.

Даугава — річка, яку назва-
но на честь футбольної коман-
ди.

Кукурудза — єдина короле-
ва, яку в нашій країні прийма-
ють з пошаною.

Любов — нез'ясоване явище.
Мода — вид рабства, в який
дехто вступає добровільно.

Об'єкт — місце, яким можна
виправдати невхід на роботу.
Наприклад: «Був на об'єкті».

Регламент — регулятор пе-
реливання з пустого в порожнє.

Телевізор — модернізований
прилад для перегляду старих
фільмів.

Чотириногий — двоногий піс-
ля випивки.

Хмари — небо після хіміст-
ки.

КОЛЮЧКИ

Була глибока ніч. В коридорі
гуртожитку щосили гримів ре-
продуктор: «Спи, моя радість,
засни...».

Яким би солодким не було
кохання, все одно воно не може
замінити цукор та мед.

Навіть скупий охоче ділиться
своїм лихом.

В нього народилася пісня,
але свідоцтво про її народжен-
ня давно одержав інший компо-
зитор.

Молоде подружжя на свою
першу зарплату накупило стіль-
ки куховарських книг, що не
залишилося грошей на продук-
ти.

Композитор любив згадувати:
— Хоч усі казали, що в цієї
співачки нема голосу, проте, ко-
ли вона співала, то мені здава-
лося, що цим звуком можна рі-
зати метал.

(Із латиського сатиричного
журналу «Дадзіс» («Реп'ях»).

З ЩОДЕННИКА

НЕЗАБУТНІ ДІАЛОГИ

13 вересня

— Йдемо в Києво-Святошин-
ський район! — сповістив нам
Василь Дорохов.

— А ми думали, що десь на
південь... — з деяким жалем,
сумовито мовив Володя Шур-
дук. — Що ж, поїдемо.

14 вересня

Голова колгоспу ім. Сталіна
тов. Яхно говорив довго, але
закінчив лаконічно, просто: —
Будете гарно працювати —
будемо добре годувати.

Хіба не ясно, що ми сюди не
відпочивати приїхали?!

17 вересня

Зранку мене разом з дівчата-
ми послали пасти корів. А во-
ни такі неслухняні! позадирили
хвости і бігають полем. Крик-
неш: «Гей, куди пішла!», а во-

на й не чує. Запитую у завіду-
ючого фермою:

— Чого у вас такі веселі ко-
рови?

— Це, — каже, — фуражні.

18 вересня

Вечір. Володя Деркач біля
клубу з насолодою розтягує мі-
хи баяна; співи, танці. До нас
підходить юнак, з сільських,
видно. Напівсердито просить:

— Заграйте чогось цивілі-
зованого...

— А що саме ви хочете? —
питаю.

— Ну, хоча б «Липси», «Бе-
саме-Мучо», «Тишина».

Ми переглянулися. Виявляєть-
ся, не чули, хоч і живемо в
Києві. От біда. Заграли польку.
Розсердився наш «цивілізова-
ний».

19 вересня

Вранці прийшов агроном.

— Хто в селі ріс?

— Я, — кажу.

— Сіяти доводилось?

— Так.

— От і добре. Поїдемо сія-
ти пшеницю.

Я був гордий.

24 вересня

— Хлопці, принесіть води,
ви ж чергові! — гукає до нас
Валє Ткаченко.

— Та ми завтра раненько
встанемо...

— Я вас завтра о п'ятій
збуджу. А мені так цього робити
не хочеться. Краще ви со-
лодко поспіть. А проспитеся,
буде смачнішим сніданок.

— От, — думаю, — як по-пе-
дагогічному підходить.

Беремо з Толею Савчуком
відра і рушаємо до криниці.

25 вересня

Комбайнер дивиться в кузов
машини і гукає:

— Шофер, чому на машині
немає людей?

— Як нема?! Були!

Потім дивляться разом. Хви-
лина-друга... Купа силосу по-
чинає ворухитися.

— Є!

Романтично виходить.

28 вересня

Мій товариш закохався. А
сьогодні при ньому шофер го-
лови колгоспу говорить таке:
— Підвозив я її до Києва, а
вона й розговорилась. Каже,
що набридло їй все: колгосп,
робота, корови, кухня, мухи.
Поклялася, що ніколи не поїде
в село. Боляче за товариша
Адже, це вперше він покохав

3 жовтня

Чергуємо. Молока не дають.
Завідуючий фермою при цьому
додає: — Воно брудельозне.
Потім дозволили. Тьотя Мару-
ся каже, що то «він брудельоз-
ний». А Гриша Приходько тут
же склав віршика:

Ми корівки ваші пасли —
За це шана нам така,
Що не бачили ми масла,
Не хватало молока.
Дійсно: масла не бачили.

5 жовтня

Був дощ. Змогли всі. Суши-
мося біля грубок. Симпатична
студентка — до мене:

— Вася, соломки принеси.

Приніс.

— Вася, пічку розтопи.

Розтопив.

— Вася, ще й дров принеси.

Пішов за дровами... і не по-
вернувся. З хлопцями тепліше.
Зате в обід прийшла коза до
воза.

— Додавки, Галю...

— Можеш сам принести...

Яка невдячність!

7 жовтня

Галє Орел захворіла. Коли
дізналась, що в Крюківщині
студенти влаштували концерт і
Василь Галух там виступає з
шкільним хором, вирішила бу-
ти там.

— Я мушу. Адже Вася ви-
ступає вперше. Обов'язково
піду.

Як це приємно, адже вони
дружать.

14 жовтня

Йдемо додому. Дівчата підсу-
мовують: — Робота закінчена.
І як хочеться не втрачати друж-
би. Може, разом зустрінемо
Новень?

— Звичайно...

Дуже ми здружились.

В. ТИМОШЕНКО.

Редактор О. КАРДАШ.